

Ordføreren (H. Hage): Med Hensyn til de Poster, som fordres bevilgede ved §§ 1 og 4 i denne Tillægsbevillingslov, skal jeg, hvad Enkeltstederne angaaer, henholde mig til Betænkningen. Jeg maa imidlertid gjøre det cerede Thing opmærksom paa, at det har været nødvendigt ved Ændringer af de enkelte Paragrapher at omskrive hele Lovforslaget, idet der i Roven, saaledes som den kom fra Regjeringen, med Hensyn til de egentlige Overskrifter ikke var gjort nogen Forskiel paa de Finantsaar, for hvilke Overskrifterne fordredes bevilgede. Udvalget har nu fra Ministeriet erholdt nærmere Oplysning om, hvilke Tilbud der krævedes til tidligere Finantsaar, og hvilke Tilbud der forlanges til Finantsaaret 1861—62; efter Modtagelsen af disse Oplysninger er der stillet Ændringsforslag til de enkelte Paragrapher, og efter Udtalelserne ved første Behandling maa det antages, at Ministeriet er enigt i disse Ændringer, der saaledes ere af en reen formel Natur. Af en anden Bestaendighed ere derimod de Underændringsforslag, som ere stillede af Udvalget, men som dog med Hensyn til de foreliggende Paragrapher, og navnlig § 4, indskrænke sig til at angaae kun et væsentligt Punkt, nemlig, hvorvidt de forinden Udløbet af 31te Marts 1861 til Betaling anviste Summer skulle gjenbevilges eller ikke. Ibet jeg skal bede om Thingets Opmærksomhed nogle Dieblif for dette Spørgsmaal, maa jeg henpege paa de tidligere Tillægsbevillinger og de tidligere Regnskaber og deres Forhold til hinanden; jeg skal gjøre det saa kort som muligt. Naar man vil see Tillægsbevillingerne for de første Aar, efterat Grundloven var givet, og Regnskaberne, som bleve opgjorte for de enkelte Aar, saa vil man let overbevise sig om, at man dengang befandt sig i en finantsiel Barndomstilstand i Sammenligning med den, i hvilken vi nu befinde os. Det var jo ganske naturligt, at der i Begyndelsen af vort constitutionelle Liv ikke hørte saa lidt til, at Ministerierne kunde gjøre sig fortrolige med de nye Forbringinger, der bleve stillede til Finantsloven, Tillægsbevillingerne og Regnskabsvæsenet i det Hele. Desuden var der en vis Utilbøielighed hos flere til at slutte sig til denne nye Tingenes Orden, saaledes at der endog var Modstand istedetfor en bered-

villig Smøbekommen. Som Følge deraf vil man see, at der var flere Mangler: Paa Tillægsbevillingslovene fremtræde mange Forbringinger om Bevillinger for Aar, der laae længere tilbage i Tiden, og Tillægsbevillingslovene omfattede heelt forskjellige Poster, navnlig baade Regnskabsposter og virkelige Overskrifter. Man kan gaae et Skridt videre: Selve det Arbejde, som foregik i Ministerierne, nemlig den administrative Revision, var i flere Henseender betydeligt tilbage, og det vil være i Manges Erindring her i Thinget, at der blev bevilget ikke ubetydelige Summer for at oparbejde den tilbagestaaende Revision. Paa den Maade var det ganske naturligt, at Regnskaberne maatte fremtræde i en mindre fuldstændig Form, at Tillægsbevillingerne havde en Charakter, som man ikke kunde ønske. Ved Siden deraf ville De see, at der var enkelte Tillægsbevillinger, som havde en ganske særegen Charakter, idet der var store Overskrifter endog af Summer, som vare nægtede af Rigsdagen, og betydelige Summer udrede, medens Rigsdagen var samlet; dog derpaa skal jeg nu ikke videre gaae ind. Man opnaaede imidlertid lidt efter lidt, at Overskrifterne af Finantsloven bleve mindre og mindre, at Tillægsbevillingslovene derfor havde færre og færre Poster, som vare egentlige Overskrifter, at alle Regnskabsposter bleve udskilte fra disse. Tillægsbevillingsloven fik saaledes en Charakter, som man i det Hele maatte ansee for pøsselig, ligesom ogsaa Regnskaberne modtog en mere fuldenbt Form; jeg troer, man tør sige, at den Maade, hvorpaa Regnskaberne nu slutte sig til Finantsloven, er saa god, og alle de Oplysninger, som ledsage Regnskaberne, ere saa fuldstændige, som man i noget Land har fundet. Paa den Maade var der ved en Samarbejden mellem Regjeringen, Rigsdagen og Statsrevisionen opnaaet et meget heldigt Resultat; men for at naae en nogenlunde fuldstændig Opgjørelse for det enkelte Aar, var det nødvendigt: det var ikke lovhjemlet, men det var siltiende anerkjendt fra Rigsdagens Side ved Dechargen af Regnskaberne, at der blev givet Regjeringen en vis Tid for at afslutte sine Regnskaber. Det er en fuldkommen Umulighed lige at slutte af den 31te Marts, naar man vil have, at det, der